

гүдрәт мәнбәји

Б

ӨҮҮК әдиб вә шаирларимизни һеч бири сәнәт вә мофкурачә мәһдуд олмамышдыр. Олар сәһтләриндә һәмшә жүксәк ичинман — бәшәри идеаллара хидмәт етмишләр. Һәмсы өз халгы, Вәтәни илә жанашы, бәшгә гардаш халгларын һәҗәты, мәшәүти, тарихи, гәләҗи илә җахындан маратланьб буну мүәҗҗән әсәрләриндә көстәрмәҗә чаалымышдыр.

Хүсусан сон әсәрләдә Мирзә Фәтали, Сабир, Мирзә Чәлиһ киһи иһәнәк сималарын җаранмасында, гәләм мүбарәзәсиндә, мәдәниҗәт вә рәббәҗиәтлар арасындакы сых әләҗә, раббитәһни мүһүм әһәмиҗәти олмуштур.

Мирзә Фәтали Ахундов реализмизин әсәс мүәллим киһи рус әдәбиҗәты, бу әдәбиҗәтын А. С. Пушкин, Н. В. Гогол киһи иһәнәк сималары олмушлар. Мирзә Чәлиһ, Ә. Һаҗвердиҗев сәнәти өз мәнбәҗини даһи рус реалист әдибләри Толстой, Гоголдан, Чехов вә Горькидән алмышдыр. Рус әдәбиҗәтынин мүмбәшәри әһәмиҗәтинә бязим бөҗүк әдиб вә шаирларимизни һәмсында ашкар көрмәк мүмкүндүр. Олар бу әдәбиҗәты сәнәт, илһам, мофкурачә мәнбәҗи киһи өҗрәмишләр. Тәҗәк Сүләҗман Сани, Һаҗвердиҗев, Талыблы, Симүргә киһи реалист әдибләр һөҗ, сәнәт дөврүндә җетишиши, әлиһә гәләм алмыш җазычыларымыз да рус әдәбиҗәтына дәрин

миннәтларымьгә рәғбәт бәсләмиш, буһуһула фәхр етмишләр. Сәмәд Вурҗунуһу, Ч. Чаббарлыһын, М. Һүсәҗини, Нәзәрлиһин, Чәмәнзәмийлиһини вә бәшгәларынның бу барадә етиһрафлары һәмьҗә мәләумдур.

Рус совет әдәбиҗәты һәмшә бүтүн гардаш халглар үчүн җахшы мүәллим нүмунәси олмушдур. Максим Горьки совет җазычыларының бөҗүк мүәллимидур. Маҗаковски, Фәдәев вә Шолоховун елә мүһүм әсәрләри һөҗдур ки, дилиһмизә тәрчүмә олунмасын, кениш җайылмасын. Совет әдәбиҗәтынин илк вә орта һәсәли бу әсәрләрдән, рус совет әдәбиҗәты нүмунәләриндән гәдаланыб бөҗүмүшләр. Бизим сәнәткарлығ дәрәһкәләриниз «Ана» романы, «Фыртына гүшү», «Јүз әлли милјон», «Тармар», «Полад иһәчә бөркиди», «Кәһч гвардиә», «Сакиһ Дон» әсәрләри олмушдур. Бу әсәрләрин бәзиләрини биз фәһил-фәһил өҗрәмишик. Горькиһи мәшһүр сөзү җадьма дүшүр: «Мәһим җаратлығарымда җахшы нә вәрсә, китаба борчлуҗам». Бу сөзү о җан-бу җан еләҗиб бизим сәнәткарларымызын дилиһндә дә сәнәк олар: мүасир әсәрләримиздә җахшы нә вәрсә, бөҗүк рус сәнәткарларына борчлуҗуг.

Мәһим илк һекаҗә вә романларымыл шөһрәти гардаш рус әдибләрини—В. А. Василевскиһини, Ј. Лебединскиһини, П. Сәҗовуну вә бәшгә җолдашларын тәрчүмәси сәҗәсиндә олмушдур. Мәләм олдуғу киһи, Азәрбаҗҗан шаир вә әдибләрини —

С. Вурҗун, С. Рүстәм, Р. Рза, М. Һүсәҗин, М. Ибраһимов, Ордубади, С. Рәһимов, Ә. Әбүдһәсан вә бәшгәларынның әсәрләри җалиһы Совет Иттиһағында рәҗиә, харичи өлкәләрдәдә җайылыб шөһрәт гәзанмишдыр. Бу, анчағ рус дилиһин, гардаш рус шаир вә әдибләриниһи көмәҗи илә олмушдур.

Тәрчүмә просесиндә гәләм җолдашларымызла сых әмәкдашлығ бизә чоһ шөҗ вермишдур. Тәрчүмәчиләр бизим әсәрләри рус дилиһә чевирәркәһ һәр фәләҗ, сәһифәҗә диггәтлә җанашымы, фәјдалы гәјдләрини әсир кәмәмишләр. Олар бизим әсәрләри өз гәләм җолдашларының, совет әдәбиҗәтынин наһиләҗтәләринин мәһсулу киһи гәбул етмиш вә олар үзәриндә ишләмәкдән зөвҗ алмышлар. Фәрәһләмишик. Әдәби әләҗләрин бу җени формасы анчағ ингилабимызын, гардашлығ иттиһағымызын һәтһәсиндә мүмкүн олмушдур. Биз бүтүн әдәби иһкиһағ просесиндә һәмшә бу гардашлыға әсәсләнимышығ вә буһуһула фәхр едирик. С. Вурҗун шәриһ Москвада, Киҗевдә, Минскдә, Даһкәндә әсәләндиҗи киһи, Маҗаковски, А. Сурков, Твардовски, Симонов шәриһ дә Баһыда мәһәббәтлә сәсләнишидур. Низами җубилеҗи Москвада, Ленинградда да еһни илә Баһыдакы киһи тәһтәнә илә кечирилимишдур. Пушкиһини, Горькиһини җубилеҗи Баһыда, Тбилиһсидә, Јереванда, бүтүн гардаш республикаларда, бүтүн гардаш халгларын аһа дилиһндә еһни гүввәтлә сәсләнишидур. Совет әдәбиҗәтынин җарадычыларының һәр бири коммунист идејаларынның өз дилиһндә, өз үсләбуһнда тәрәннүч едириләр. Бу идејалар бүтүн бәшәриҗәти җени һәҗәта, әһ жүксәк көмәҗитә гурулушуна, парлағ коләчәҗә чағырыр вә бу коләчәҗини гәләбәсиндән хәбәр верир.